

ΑΜΑΞΟΣΤΟΙΧΙΑ - ΘΕΑΤΡΟ τ ο Τ ρ έ ν ο σ τ ο Ρ ο υ φ

6 ο Φ Ε Σ Τ Ι Β Α Λ Ν Ε Ω Ν Κ Α Λ Λ Ι Τ Ε Χ Ν Ω Ν

τα 12 κουπε

Καλλιτεχνική επιμέλεια Φεστιβάλ Τατιάνα Λύγαρη

BROKEN RAILS

εικαστική εγκατάσταση στο New Wagon

σύλληψη / δημιουργία **Βέρα Καρτάλο**

Το “Broken Rails” τοποθετεί τον θεατή αντιμέτωπο με την αθέατη πλευρά της κοινωνίας μας και το συγκλονιστικό φαινόμενο της ραγδαίας αύξησης των αυτοκτονιών στη χώρα. Ταυτόχρονα, καταδικάζει τη συστηματική απόκρυψη της αλήθειας από τα μέσα ενημέρωσης και τους δημόσιους φορείς. Για να εξυπηρετήσει αυτόν τον σκοπό, το έργο έχει διττή μορφή: μία με φως ημέρας και μία νυχτερινή, υπό το φως του black light. Μία για την ψευδαίσθηση και μία για την πραγματικότητα.

INNER TRAVEL

έκθεση φωτογραφίας στο Wagon Bar & New Wagon

Βασίλης Παπασπυρόπουλος

Κίνηση μέσα σε όχημα εν κινήσει, από βαγόνι σε βαγόνι. Ένα ταξίδι μέσα στο ταξίδι. Η αναζήτηση μιας αλήθειας. Μιας αλήθειας για τον εώτερο εαυτό αλλά και για το τι πραγματικά δύναται να υπάρχει. Το Inner Travel αναζητά μια αλήθεια με τη σιγουριά πως δεν είναι η μοναδική. Αντανακλά την πορεία ενός προσωπικού προβληματισμού. Είναι η απόπειρα αποτύπωσης ενός εσωτερικού συναισθηματικού τοπίου. Μέσα από την πορεία του επιχειρεί να διεγείρει αλλά και να λειτουργήσει ως ερέθισμα που ωθεί προς αναζήτηση.

IN-OUT

εικαστική εγκατάσταση στο Μουσικό Βαγόνι Orient Express

σύλληψη / δημιουργία **Μαρία Οικονόμου**

Ένα σύνολο από σχέδια και χαρακτηριστικά σε γιαπωνέζικο χαρτί αποτελούν την αφορμή για μια σειρά ρούχων τοποθετημένων με τη μορφή εγκατάστασης. Το ρούχο από μόνο του καλύπτει και αποκαλύπτει, είναι το περιβλημα του μέσα με το έξω. Ο άνθρωπος ως ον, ως ύπαρξη, καλύπτεται από τα στοιχεία που τον περιβάλλουν και τις μνήμες που φέρει και μεταφέρει μέσα από την αλληλεπίδρασή του με το περιβάλλον που βιώνει. Ως αποδέκτης, ο θεατής δίνει τη δική του ερμηνεία σύμφωνα με τις εμπειρίες του, που εντείνονται από το υποβλητικό δίπολο κίνηση-ακίνησής του βαγονιού.

PINK IS THE NEW PUNK

εγκατάσταση στο New Wagon

σύλληψη / δημιουργία **Δημήτρης Γκέτσις**

«Το ροζ δωμάτιο» δημιουργεί έναν «ερωτικό θάλαμο», μια μονόχρωμη εγκατάσταση με ροζ κεραμικά χρηστικά ή και μη αντικείμενα, σχολιάζοντας με σαρκασμό την αναπαραγωγή, το φύλο και τη σχέση θρησκείας-ταυτότητας υπό το πρίσμα της νεο-por κουλτούρας.

SACRAMENTO

θεατρική performance - site specific στο Θεατρικό Βαγόνι βασισμένη σε ανθρωπολογική μελέτη πάνω στις συνθήκες ομηρίας

κείμενο / σκηνοθεσία / μουσική σύνθεση **Ερασμία Τσίπρα** ερμηνεία **Ερασμία Τσίπρα, Θένια Καρλάφτη, Δήμητρα Ρουμπίνη, Θοδωρής Φραγκούλης**

Sacramento. Η πόλη του αμερικάνικου ονείρου, του ανθρώπινου πόθου. Η ιερή (“sacred”) πόλη. Η πόλη της θυσίας (“sacrifice”). Ωρα 21:31. Μία κοπέλα επιβιβάζεται στο βαγόνι με προορισμό το Sacramento. Η γνωριμία της με έναν άλλο κόσμο ελευθερίας. Οι επιβάτες του τρένου, η διαδρομή, η διαδικασία, η λύτρωση. Ωρα 21:41. Δέκα λεπτά πριν την κατάληψη του τρένου από πολιτικούς δράστες. Ο χρόνος σταματάει. Δέκα λεπτά πριν την εκδήλωση του Lima syndrome (σχέση εξάρτησης μεταξύ θύτη-θύματος). Το ταξίδι τελειώνει. Ή μήπως... μόλις άρχισε;

SHOULD I STAY OR SHOULD I GO?

θεατρική performance στην Αποβάθρα

Ομάδα Συμμορία του Ήλιου

διδασκαλία / σκηνοθετική επιμέλεια **Μελίνα Σκούφου** ερμηνεία **Χριστίνα Κοροβίλα, Θωμαΐς Μυτικίδου, Έλενα Υφαντή**

Τρεις γυναίκες από διαφορετικές ηλικιακές δεκαετίες (20, 30, 40) παρουσιάζουν επί σκηνής ερωτήματα που τις απασχολούν, ερωτήματα που αφορούν τόσο στην καθημερινότητα ενός ταξιδιού, όσο και του ταξιδιού με τη συμβολική έννοια μιας εσωτερικής πορείας. Αφορμή για τη σκηνική σύνθεση, η οποία έχει στοιχεία σωματικού θεάτρου, αποτελούν κείμενα και τραγούδια γνωστών δημιουργών με θέμα την «αναχώρηση» και την «επιστροφή» (Καβάφης, Καλογερόπουλος, Τρύπες, The Clash κ.ά.). Η performance είναι αποτέλεσμα πεντάμηνου σεμιναρίου σε διδασκαλία της Μελίνας Σκούφου.

SHOW ME HOW TO MOVE | ΔΕΙΞΕ ΜΟΥ ΠΩΣ ΝΑ ΚΙΝΗΘΩ

διαδραστική performance στο New Wagon

δημιουργία / performing **Χριστίνα Γαζή**

Θα ήθελες να είσαι ο «δημιουργός» της καλλιτεχνικής δράσης που εκτυλίσσεται μπροστά σου; Αν η απάντησή σου είναι θετική, τότε μπορείς να παρακολουθήσεις και να λάβεις μέρος στη διαδραστική παράσταση “Show me how to move”. Μέσω καθοδήγησης της performer, έχεις τη δυνατότητα να μορφοποιήσεις (σχεδιάσεις ή γράψεις) την επιθυμία σου σ’ ένα κομμάτι χαρτί και να προσθέσεις έτσι το δημιουργικό σου «λιθαράκι» στην ιστορία που θα προκύψει σε συνεργασία με όλους τους θεατές της παράστασης, που βρίσκονται μεταξύ τους σε απόσταση αναπνοής, στο ιδιωτικό κουπέ του βαγονιού.

THE WAGON

video dance στην Αποβάθρα

Ομάδα Vacuum

σύλληψη ιδέας / σκηνοθεσία / μοντάζ **Κωνσταντίνα Παπαντωνάτου** στο βίντεο χορεύει η **Χριστίνα Παπαντωνοπούλου**

Ο θεατής γίνεται μάρτυρας ενός εσωτερικού διαλόγου. Μια μορφή εμφανίζεται και με την αγωνία του πρωτόγονου ανθρώπου ξεκινά η σχεδίαση ενός άτυπου χάρτη, όπου δημιουργούνται σταθμοί, προορισμοί και παγίδες που θέλει να αποφύγει, όπως κάθε ταξιδιώτης. Όσο η διαδικασία προχωράει, η αναπαράσταση του χάρτη επεκτείνεται στο ίδιο το σώμα και η μορφή βρίσκεται μέσα στα σχέδιά της, γίνεται ένα με τις ιδέες της. Φτάνοντας στο τέλος, η μορφή έχοντας εξαντλήσει τα όρια του χώρου και της σκέψης, είναι έτοιμη να βγει από το προστατευτικό αυτό περιβάλλον στον κόσμο. Ο ήχος μάς ενημερώνει ότι έφτασε στον προορισμό της. Ή... στο σημείο έναρξης.

40.20.10.

χορευτική performance στο New Wagon

Ομάδα Αήρ

σύλληψη / χορογραφία / ερμηνεία **Μαρία Βάθη, Κατερίνα Κληροδέτη** υποκριτική επιμέλεια **Γιώργος Μπένος**

Το χοροθεατρικό έργο «40.20.10.» διαδραματίζεται σε τρία κουπέ και παρουσιάζει μέσω δύο γυναικείων μορφών τις συμπεριφορές, τα «θέλω» και τις ανάγκες των αντίστοιχων ηλικιακών φασμάτων. Δύο ώριμες γυναίκες συνυπάρχουν, κουβαλώντας η καθεμία τα δικά της πάθη, μνήμες και παραξενιές. Παλεύοντας με τον χρόνο και τις

εικόνες του παρελθόντος, κάνουν ένα ταξίδι-αναδρομή στα νεανικά τους χρόνια, στην αναζήτηση του πραγματικού τους εαυτού και της ερωτικής τους ταυτότητας, έχοντας περάσει στο δεύτερο κουπέ. Μπουσουλώντας προς την αρχή τους, το τελευταίο κουπέ του τρένου μετατρέπεται σε παιδικό δωμάτιο και εκεί το παιχνίδι αρχίζει. Μετρώ. Πέντε, δέκα, δεκαπέντε... Φτου και βγαίνω!

ΑΕΝΑΟ ΤΑΞΙΔΙ

video art στο Wagon Bar

σύλληψη / δημιουργία **Κέλλυ Βαρδάκα**

Μέσα από τη διαδικασία μιας εικόνας σε λούπα δημιουργείται η εντύπωση στον θεατή ότι βρίσκεται σε μια αμαξοστοιχία, που συνεχίζει το αέναο ταξίδι της μέσα στον χρόνο. Ο θεατής μπορεί να γίνει μέρος και παρατηρητής αυτού του ταξιδιού, που μοιάζει να μην έχει αρχή, μέση και τέλος κι αυτό γιατί απλώς ο χρόνος έχει «παγώσει» στο ίδιο «ρυθμικό μοτίβο».

BEPTZI MABI

μουσικό live στην Αποβάθρα

Ομάδα Βερτζι Μαβί

μπουζούκι / φωνή **Δημήτρης Γιαννής** καχόν / τουμπελέκι / κιθάρα **Σωτήρης Πρεβέντης** μπάσο / κιθάρα **Χρήστος Μαρκουλής** φωνή **Ουρανία Φουρλάνου** κιθάρα / φωνή **Γιώργος Γιαννής** μπουζούκι **Θανάσης Χαντζής**

Η μουσική ομάδα «Βερτζι Μαβί» συγκροτήθηκε την άνοιξη του 2014 και μέχρι σήμερα συνεχίζει το μουσικό της ταξίδι με εμφανίσεις κυρίως στην Αττική. Στο ύψος της μπάντας, η βαθιά επιρροή από τους ήχους της Ανατολής και το αστικό λαϊκό τραγούδι συναντάει τον δυτικό ήχο, σε μια αρμονική συνύπαρξη των δύο κόσμων. Λέξεις, εικόνες, συναισθήματα γίνονται τόπος έκφρασης και αναζήτησης με όχημα το ελληνικό τραγούδι. Τα στοιχεία αυτά αποτυπώνονται κυρίως στη δημιουργία των πρωτότυπων καλλιτεχνικών συνθέσεων της ομάδας αλλά και στην ερμηνεία ευρύτερα διαδεδομένων τραγουδιών.

ΕΝΔΙΑΜΕΣΑ

θεατρική performance στο New Wagon

κείμενο **Μαριζα Παρασύρη** σκηνοθεσία **Λευτέρης Παρασύρης** εικαστικός σχεδιασμός **Μαρία Μεθυμάκη** ερμηνεία **Γιάννα Τζερίμ**

Η διάκριση ανάμεσα στο παρελθόν, το παρόν και το μέλλον είναι μόνο μία ψευδαίσθηση, ακόμα κι αν είναι τόσο επίμονη.

Α. Αϊνστάιν

Αν το παρελθόν ήταν ένα τρένο που κινείται προς τα πίσω, αλλά το μέλλον το ίδιο τρένο όταν κινείται μπροστά, και τα δυο ταυτόχρονα με ένα παρόν που εκτυλίσσεται σ’ ένα κουπέ, πώς θα διαμορφωνόταν ο βίος του φερόμενου ως επιβάτη; Η Σπέισι είχε μπει στο τρένο κάποτε, αλλά έχει ξεχάσει να κατέβει. Το αέναο ταξίδι της μεταμορφώνεται σ’ έναν στοχασμό για τη συμβατική αντίληψη του χώρου και του χρόνου, για την απουσία αντίληψης του χωροχρόνου, για τις καταστάσεις που μας καθιστούν μέρος τους.

Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ

θεατρική performance στο New Wagon

Ομάδα Αιρετικές Ουσίες

κείμενο **Κωστούλα Μητροπούλου** με εμβόλιμα αποσπάσματα των **Τ. Ουίλλιαμς, Σ. Κέιν, Σ. Μπέκετ, Σ. Σέπαρντ, Α. Τσέχωφ, Ο. Ελύτη** σκηνοθεσία **Άννης Εμμανουήλ** ερμηνεία **Μαρία Βουτσινά, Έλενα Πετροπούλου, Ειρήνη Τζαβάρα**

Στα παρασκήνια ενός θεάτρου μια ηθοποιός προβάει τον ρόλο της που μπλέκεται με τις μνήμες της ζωής της. Με τη φθορά του χρόνου ορατή, οι αναμνήσεις από τους περασμένους ρόλους της της υπενθυμίζουν την ανάγκη της να «ανασαίνει» μέσα στο θέατρο, ενώ ταυτόχρονα κάτι τη σπρώχνει να το εγκαταλείψει και να ανοιχτεί στη ζωή. Οι αντίρροπες δυνάμεις ζωντανεύουν και την υποχρεώνουν να παλινδρομεί ανάμεσα στην αληθινή ζωή, στο θέατρο που την τρέφει ή στο ανικανοποίητο που τη διεκδικεί. Τι θα επιλέξει;

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ'

εικαστική performance στο New Wagon

Όλγα Μπρούμα, Λουκιανή Παπαδάκη

σύλληψη / δημιουργία **Όλγα Μπρούμα, Λουκιανή Παπαδάκη** ερμηνεία **Ματίνα Κοκολάκη, Μαρίνα Πνιατώρου**

Η πιθανότητα της κίνησης μιας στατικής εικόνας. Με έναυσμα τα 37 addenda που παρατίθενται στο τέλος της νουβέλας του S. Beckett “Watt”, επιδιώκεται ένας διάλογος κατά τον οποίο το σώμα, η προβολή και ο ήχος συνομιλούν σε μία ζωντανή εγκατάσταση.

ΠΛΗΜΜΥΡΙΔΑ ΚΑΙ ΑΜΠΩΤΗ

εικαστική video - εγκατάσταση στο New Wagon

Αλεξάνδρα Νάκου

Ευμάρεια και ανέχεια. Η εικαστικός, βομβαρδιζόμενη καθημερινά από εικόνες ξεριζωμού και θλί-

ψης, ενώνει για λίγα λεπτά «τα θραύσματα» και αισιόδοξα μεταφέρεται στην αίγλη μιας άλλης πολυπόθητης εποχής. Το τρένο, ως μέσο μεταφοράς, είτε για αναψυχή, είτε για εργασία, είτε για βίαιη μετανάστευση, λειτουργεί ως ένας υποδοχέας ατέρμονης χαρμολύπης. Ο θεατής καλείται να παρακολουθήσει τον διάλογο, που αναπτύσσεται μεταξύ του εικαστικού έργου και της πατίνας του χρόνου της Αμαξοστοιχίας-Θεάτρου «το Τρένο στο Ρουφ».

ΧΩΡΙΣ ΑΠΟΣΚΕΥΕΣ

θεατρική performance στο Θεατρικό Βαγόνι

Ομάδα under constr[aj]ction

γενική επιμέλεια σύνθεσης / διασκευή / δραματουργία **Μαρίνα Κακουλλή** διασκευή / δραματουργία / ερμηνεία **Μαρίνα Κολοκούρη, Χρύσα Κολοκούρη, Γιώργος Μπουφίδης**, ζωντανή μουσική **Δημήτρης Τόλιος**

Τι θα γινόταν εάν τρεις θεατρικοί ήρωες από διαφορετικές εποχές ταξίδευαν στο ίδιο βαγόνι σε μια κρίσιμη καμπή της ζωής τους; Ο Άμλετ, η Ιφιγένεια και η Νόρα αναζητούν το πρόσημο του προορισμού τους σ’ ένα ταξίδι που καθορίζει την πορεία τους. Τι μπορεί να περιμένει ο καθένας απ’ αυτή την προσωρινή συνύπαρξη; Συνοδεία σ’ αυτή τη διαδρομή τους ένας μουσικός, που φαίνεται να γνωρίζει την πλοκή των μύθων, όπως ο συγγραφέας γνωρίζει τα θεατρικά του πρόσωπα.

ΧΩΡΙΣ ΤΙΤΛΟ

εικαστική εγκατάσταση στο New Wagon

Βασίλης Αλεξάνδρου

Ως πρώτη ύλη χρησιμοποιούνται αντικείμενα που έχουν απορριφθεί από το σύγχρονο αστικό περιβάλλον. Η παλαιότητα και η φθορά χρησιμοποιημένων αντικειμένων ενέχει μια ιδιαίτερη ποιητική. Στη συγκεκριμένη εγκατάσταση παρατίθεται ένα αρχείο από χρησιμοποιήτα σαπούνια σε διάλογο με ένα αστικό απόρριμμα, το οποίο έχει μετατραπεί σε βουλωμένο δοχείο υγρού. Δημιουργώντας μια ροή χρόνου (κλεψύδρα) στο πάνω μέρος εναποτίθεται το βουλωμένο μολυσματικό σήμερα σε σχέση με το αρχείο των σαπουνιών, που λειτουργεί ως εργαλείο καταγραφής και διασφάλισης ιστορίας, μνήμης.

